

Odluka Suda (vijeće za preispitivanje) od 17. rujna 2018. o preispitivanju presude Općeg suda (žalbena vijeće) od 19. srpnja 2018. u predmetu T-646/16 P, Simpson protiv Vijeća

(Predmet C-542/18 RX)

(2018/C 427/17)

Jezik postupka: engleski

Stranke u postupku pred Općim sudom

Žalitelj: Erik Simpson (zastupnik: M. Velardo, odvjetnik)

Druga stranka u postupku: Vijeće Europske unije

Pitanja koja su predmet preispitivanja

Predmet preispitivanja je pitanje ugrožava li presuda Općeg suda Europske unije od 19. srpnja 2018., Simpson/Vijeće, jedinstvo ili dosljednost prava Unije – osobito s obzirom na opće načelo pravne sigurnosti – time što je spomenuti sud, odlučujući o žalbi, presudio da vijeće koje je donijelo rješenje Službeničkog suda Europske unije od 24. lipnja 2016., Simpson/Vijeće, nije bilo pravilno sastavljeno zbog nepravilnosti koja je utjecala na postupak imenovanja jednog od sudaca tog vijeća, što je dovelo do povrede načela zakonom ustanovljenog suda utvrđenog u prvoj rečenici članka 47. drugog stavka Povelje Europske unije o temeljnim pravima.

Preispitivanje se osobito odnosi na pitanje može li, poput akata navedenih u članku 277. UFEU-a, imenovanje suca biti predmet incidentalnog nadzora zakonitosti ili je takav nadzor – načelno odnosno nakon proteka određenog vremena – isključen ili ograničen na određene vrste nepravilnosti kako bi se zajamčila pravna sigurnost i svojstvo pravomoćnosti.

Odluka Suda (vijeće za preispitivanje) od 17. rujna 2018. o preispitivanju presude Općeg suda (žalbena vijeće) od 19. srpnja 2018. u predmetu T-693/16 P, HG protiv Komisije

(Predmet C-543/18 RX)

(2018/C 427/18)

Jezik postupka: francuski

Stranke u postupku pred Općim sudom

Žalitelj: HG (zastupnik: L. Levi, odvjetnik)

Druga stranka u postupku: Europska komisija

Pitanja koja su predmet preispitivanja

Predmet preispitivanja je pitanje ugrožava li presuda Općeg suda Europske unije od 19. srpnja 2018., HG/Komisija (T-693/16 P, neobjavljena, EU:T:2018:492), jedinstvo ili dosljednost prava Unije – osobito s obzirom na opće načelo pravne sigurnosti – time što je spomenuti sud, odlučujući o žalbi, presudio da vijeće koje je donijelo presudu Službeničkog suda Europske unije od 19. srpnja 2016., HG/Komisija (F-149/15, EU:F:2016:155), nije bilo pravilno sastavljeno zbog nepravilnosti koja je utjecala na postupak imenovanja jednog od sudaca tog vijeća, što je dovelo do povrede načela zakonom ustanovljenog suda utvrđenog u prvoj rečenici članka 47. drugog stavka Povelje Europske unije o temeljnim pravima.

Preispitivanje se osobito odnosi na pitanje može li, poput akata navedenih u članku 277. UFEU-a, imenovanje suca biti predmet incidentalnog nadzora zakonitosti ili je takav nadzor – načelno odnosno nakon proteka stanovitog vremena – isključen ili ograničen na određene vrste nepravilnosti kako bi se zajamčila pravna sigurnost i svojstvo pravomoćnosti.

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 23. kolovoza 2018. uputio Bundesverwaltungsgericht
(Austrija) – FN i dr.**

(Predmet C-546/18)

(2018/C 427/19)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Bundesverwaltungsgericht

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: FN, GM, Adler Real Estate AG, HL, Petrus Advisers LLP

Tuženik: Übernahmekommission

Prethodna pitanja

1. Protivi li se člancima 4. i 17. Direktive 2004/25/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 21. travnja 2004. o ponudama za preuzimanje, ⁽¹⁾ u vezi s načelom djelotvornosti prava Unije, tumačenje u skladu s kojim se konačnoj odluci nadzornog tijela u skladu s člankom 4. Direktive 2004/25/EZ kojom je u okviru upravno-kaznenog postupka koji je to nadzorno tijelo vodilo protiv te osobe utvrđeno da je potonja prekršila nacionalne odredbe o prenošenju te direktive ne priznaje obvezujući učinak, pa ta osoba ponovo može isticati sve prigovore u pogledu činjenica i prava te dokaze kako bi osporavala povredu prava koja je ranije utvrđena tom konačnom odlukom?
2. Protivi li se člancima 4. i 17. Direktive 2004/25/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 21. travnja 2004. o ponudama za preuzimanje, u vezi s načelom djelotvornosti prava Unije, tumačenje prema kojem se konačnoj odluci nadzornog tijela u skladu s člankom 4. Direktive 2004/25/EZ kojom je u okviru upravno-kaznenog postupka koji je to nadzorno tijelo vodilo protiv tijela pravne osobe ovlaštenog za zastupanje utvrđeno da je ta pravna osoba prekršila nacionalna pravila donesena na temelju Direktive 2004/25/EZ ne priznaje obvezujući učinak, zbog čega ta osoba (njezino tijelo) ponovno ima na raspolaganju sve prigovore u pogledu činjenica i prava te dokaze kako bi osporavala povredu prava koja je već utvrđena konačnom odlukom?
3. Ako je odgovor na prvo pitanje niječan:

Protivi li se članku 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima nacionalna praksa prema kojoj konačna odluka nadzornog tijela u skladu s člankom 4. Direktive 2004/25/EZ kojom je u okviru upravno-kaznenog postupka koji je to nadzorno tijelo vodilo protiv neke osobe utvrđeno da je ta osoba prekršila nacionalna pravila donesena na temelju Direktive 2004/25/EZ, tako da je ta osoba spriječena da u činjeničnom i pravnom pogledu osporava povredu prava koja je već konačno utvrđena?